

[Finansministeren.]

ning spurgte direkte, hvordan det gik med dette udvalgs arbejde. Jeg kan meddele, at det har begyndt sit arbejde og har indhentet en lang række oplysninger, som man er ved at bearbejde, og så snart man har dette grundlag for at tage stilling, skal jeg prøve på at gøre det og så komme til finansudvalget — det må formentlig være det rigtige sted at begynde — med de planer, udvalget når frem til.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen var lidt inde på forholdet mellem den såkaldte årlige normeringslov og mulighederne for at gennemføre en ny lønningslov. Må jeg først forudskikke den bemærkning, at der står jo ingen steder, at vi skal have en årlig normeringslov. Det, vi kalder den årlige normeringslov, er jo ændringsforslag til lønningsloven, og selv om jeg ikke tror, det vil gå sådan, kunne man godt tænke sig, at vi et år slet ingen ændringsforslag havde. Jeg håber stadig, at vi får lønningsloven gennemført, måske ikke inden 1. april, men i hvert fald i dette folketingsår, så at den kan få virkning fra 1. april, og der skulle således ikke være brug for noget ændringsforslag i form af en normeringslov. Skulle det ikke lykkes, er vi også forberedt på denne eventualitet og kan udarbejde et forslag til normeringslov med de mest nødtørftige ændringer.

Endelig udtrykte det ærede medlem beklagelse over den måde, hvorpå statistisk departement nu offentliggør visse tal angående udenrigshandelen. Jeg kan hertil sige, at det statistiske departement over for mig har givet ganske gode argumenter for den nye fremgangsmåde. Det kunne imidlertid let udvikle sig til en lang og lidt indviklet statistisk diskussion, hvis vi tog spørgsmålet op til nærmere drøftelse her fra talerstolen, men hvis det ærede medlem gerne vil have detaljerede oplysninger om baggrunden for den ændrede opstilling og om, hvordan man kan mildne overgangen, skal jeg gerne komme til stede i finansudvalget eller andetsteds og drøfte dette spørgsmål.

Jeg skal dernæst vende mig til et par punkter, der vedrører selve finanslovsforslaget og udsigterne for de nærmest kommende år. Det ærede medlem hr. Lanung var inde på, at der var reserver

i forslaget, således at overskuddet måske kunne blive større, eller at der var reserver, som man kunne bruge på anden måde. Det sidste vil jeg meget advare det ærede medlem mod at beskæftige sin fantasi med. Det er kun en elskværdig advarsel, og jeg skal nu begrunde den. Det er rigtigt, at man i gamle dage, når man budgetterede indtægtsposter, altid budgetterede for lavt, men sådan noget finder slet ikke sted mere. Nu budgetterer vi så rigtigt, vi kan, men der er tale om særdeles store beløb, og vi budgetterer ikke således, at vi kommer over på den anden side. Derfor kan der selvfølgelig, som det ærede medlem var inde på, ligge et halvt hundrede millioner kroner rundt omkring, men nu kommer vi til det, der er det afgørende: det samme er desværre tilfældet på udgiftssiden — jeg tror, det var det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, der her nævnte den nye lønningslovs og skolelovens gennemførelse. Der er altså nye udgifter i vente, og vi kan i dag slet ikke skønne præcist over deres størrelse. Hvis man betragter finanslovsforslaget som helhed, tror jeg ikke, at man vil finde, at overskuddet er skønnet for stort. Jeg tror snarere, der er fare for, at det er lidt for lille. Derfor vil jeg, som jeg sagde indledningsvis, bede det ærede medlem om ikke at tænke alt for meget på, hvordan man skulle anvende et noget større overskud, hvis der virkelig blev et sådant.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen var inde på de betragtninger, som jeg har fremsat i Nationaløkonomisk Forening i et foredrag i forbindelse med finanslovsforslaget. Jeg rejste dér spørgsmålet om, hvad vi skulle gøre i den situation, der kan opstå, hvis vi vedvarende ikke alene dækkede driftsudgifter, anlægsudgifter og statens udlån, men ligefrem fik et overskud. Før det ærede medlem gik ind på hele dette spørgsmål, spurgte han, om der ikke kom en mellemfase, hvor vi igen kunne blive nødt til at sælge obligationer. Det ærede medlem var her inde på den statsfinansielle stilling ikke i det kommende finansår, 1958-59, men i de derpå følgende to finansår, 1959-60 og 1960-61. Det ærede medlem spurgte altså, om der ikke kunne være mulighed for, at der da på ny skulle sælges statsobligationer. Det ærede medlem havde en vending om, at venter vi et halvt år,